

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL
Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 5

MAI 1952

11. ÅRG.

En hilsen til landsmøtet.

Tiden går og vi står igjen foran et landsmøte, — et møte som denne gangen kanskje er viktigere enn noe møte vi har hatt tidligere.

Siden vi siste gang var samlet, kan det være av interesse å nevne at vårt forbund i 1951 passerte en milepel, — om ikke en av de runde, så i alle fall et 20 års jubileum.

Som det vil framgå av den utsendte innbydelse, skal Landsmøte og Representantskapsmøte i år holdes i Tønsberg i dagene 1ste og 2nen juni og med Tønsberg Filatelistklub som innbyder.

Når Tønsberg er valgt, så er det ikke bare fordi byen er et meget sentralt sted som skulle tilsi at en burde få rekorddeltagelse til Representantskapsmøtet, men byen er i seg selv også en interessant by med en vakker omegn og mange historiske minnesmerker.

Selv om det kanskje ikke har vært så meget arbeid for Forbundet som tidligere, så er det dog også nå flere viktige saker som skal behandles på Landsmøtet, bl. a. Håndboksaken og en eventuell utstilling i forbindelse med 100 års jubileet for vårt første frimerke.

En forhøyelse av forbundskontingenten har også tvunget seg fram, og skal Forbundet gjennomføre det arbeid som er det pålagt, må denne vedtas.

Jeg kan bare uttrykke håpet om at valget av Tønsberg som møtested vil bevirke at representanter og andre deltagere møter tallrike fram, og at de resultater som oppnås, vil vise seg å bli til gagn og glede, ikke bare for Forbundet, men for alle som er interessert i den hobby vi stiller med.

Jeg ønsker alle representanter og deltagere velkommen til Tønsberg!

NORSK FILATELISTFORBUND
F. Walter-Johannesen.

VELKOMMEN

Tønsberg Filatelistklub ønsker Landsmøtets representanter og andre deltagere velkommen til Vestfold, og til Tønsberg i særdeleshed.

Det er første gang at Norsk Filatelistforbund har henlagt sitt årsmøte utenfor Oslo/Bergen. Vi i vår klubb er takknemlige over den store ære å bli overlatt arrangementet i år. Riktignok har vi ikke noen utstilling for de ærede filatelister, hvilket vi kanskje burde ha hatt i forbindelse med Landsmøtet, men vi er «filatelistisk minded», vi setter vår ære i å vise deltagerne vårt fylke, vår by som vi er så stolte av, derfor arrangerer vi den første dag en lunsj på «Slottsfjellet» — det gamle historiske sted, hvor menn gjennom tidene har satt hverandre stevne. Tønsberg by med sin over 1000 årige tradisjon har opplevet så vel lyse som tunge tider — byen har imidlertid fostret menn av dimensjoner som har skapt et større

TIL TØNSBERG!

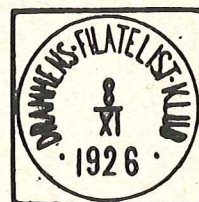
Norge — for bare å nevne to navn: *Svend Foyn* og *Halvdan Wilhelmsen*. Vi filatelister som steller med frimerker, vi kan ikke annet enn å interessere oss for historie, derfor vil vi første dag vie oss til de menn som var med på å skape vårt Norge.

Den neste dag fortsetter Landsmøtet. Etter endte forhandlinger drar vi så ut til vårt sommerparadis Tjømø — det blir kanskje for kaldt til å bade, men vikingene innen Filatelien kan få sin sjanse. — Lunsjen inntas på Verdens Ende.

Vi ønsker våre kjære gjester fra nær og fjern hjertelig velkommen til vårt fylke og vår by!

TØNSBERG FILATELISTKLUB,
mai 1952.

H. Wedel Jarlsberg.
Formann.

NORGE NR. 36, 37 OG 38 - 10 ØRES

JOHNSEN UTGAVERNE

Av Carl H. Werenskiold, New York.

Som bekjent ble nr. 36 (skravert posthorn) trykt fra én eller flere plater, hvor punktét etter POSTFRIM og det lille 10-tall ble gravert for hånden på samtlige klisjeer, og således opsto 200 (eller flere) gravingstyper. En radikal oppgraving av platen fant så sted for trykningen av nr. 37 I, hvorved skraveringen i posthornet ble fjernet — med unntakelse av i schallstykket — ved tre mer eller mindre kraftige graveringslinjer. Den første av disse går fra munnstykket opp bøylen høyre side til under kronen, den annen fra under kronen ned bøylen venstre side, og den tredje fra bøylen nedre del opp i schallstykket. Disse linjer ble også gravert for hånden på samtlige klisjeer og varierer naturligvis i form, og kan derfor til en viss grad brukes som sekundære kjennemerker for de forskjellige typer. Linjen til venstre for schallstykket ble så oppgravert for trykningen av nr. 37 II. Gravingstypene hva det lille 10-tall angår er de samme i nr. 36, 37 I og 37 II. Da nr. 38 skulle trykkes, ble originalstampelet oppgravert til den kjente uskraverte form, så her ble alle merkene like med hensyn til skraveringslinjene i posthornet. De små 10-tall ble imidlertid igjen gravert for hånden på samtlige klisjeer, men gravingstypene er selvfølgelig nå ikke de samme som i nr. 36, 37 I og 37 II.

For et par år siden hadde jeg den glede å forelegge ovenfor avbildete rekonstruerte 16-blokk av nr. 37 II for hr. Abr. Od-fjell og hr. Johs. Jellestad, og ved deres velvillige bistand ble blokkens korrekte

form fastslått. Avbildningen er av et foto som ble oppskåret for å vise den innbyrdes stilling av de to 5-striper og de tre par som blokken er sammensatt av. Jeg festet meg ved den store avstand mellom nederste hull i den vertikale perforering i øverste merkerad og den horisontale perforering nedenunder, hvorved det for eksempel på høyre side av raden oppstår en bred «tann». På forespørsel svarte hr. Jellestad at dette med den «brede tann» er en kjent sak og tyder på øverste merkerad i arket, da perforeringskammen her trygt kunne settes noe høyt. Da dessuten venstre merke i annen rad er randeksemplar, kan vi med rimelig sikkerhet gå ut fra at merkenes stillinger i arket er 2—3, 5—9 og 11—19.

Så vidt meg bekjent er det ennå et åpent spørsmål hvor mange typer man har å regne med i nr. 36, 37 I og 37 II — eller med andre ord: hvorvidt mer enn én dobbeltplate bestående av 200 klisjeer ble brukt. I min samling har jeg allerede 205 nøyе kontrollerte typer av 37 II, og mange flere eksisterer utvilsomt, da de siste 100 merker jeg undersøkte, resulterte i 25 typer jeg ikke hadde før. Hr. G. Larson, (Worcester, Mass.), meddeler at han har 250 varianter, og han er likeledes av den formening at mange flere sikkert eksisterer. Det at jeg til dato har funnet dubletter til bare 11 av de 16 merker i den rekonstruerte blokk, peker i samme retning. På grunn av det uskarpe trykk og ofte stygge avstempling unndrar mange merker seg også en utvetydig undersøkelse.

se og må legges til side som «dubletter». Etter min formening har utskiftning av klisjeer ikke funnet sted, ihvertfall ikke i nevneverdig grad. Når man tar i betraktning det gjennomgående dårlige utseende av merkene i disse utgaver, synes det å være liten grunn til å anta at trykkeren har følt seg synderlig beveget, av estetiske grunner, til å forbedre trykkplaten. Alt dette tyder på at typenes antall sikkert er langt over 200, muligvis 400, hva jo ville svare til to dobbeltplater av 200 klisjeer hver.

Merkene varierer atskillig i størrelse, særlig i horisontal retning. Jeg har derfor foretatt en del målinger av avstanden mellom de indre rammelinjer i høyde med overkant av de to nedre hjul. De ytre rammelinjer er som regel uregelmessige og grove, og er derfor utjenlige til nøyaktige målinger. Det viste seg at merkene i 36, 37 I, 37 II og i 16-blokken alle varierte på samme måte, nemlig mellom 15.7 og 16.3 mm, hvorav omtrent halvparten av merkene målte 15.8 mm, og omtrent fjerdeparten 15.9 mm. Dubletter av typer viste i alle tilfelle samme mål (mindre enn 0.1 mm avvikelse). Dette er jo litt overraskende når man tar i betraktning at merkene vaskes og håndteres, og man hører jo ofte om at papiret kan strekke seg, osv. Faktum synes å være, at selv det dårlige papiret disse merkene ble trykt på, bibeholder sine dimensjoner temmelig konstant. Jeg hadde håpet at målingene ville falle i tydelige grupper og således muligvis tjene til å skjelne mellom forskjellige ark. Det ble det altså intet av, men det er innlysende at disse målinger kan tjene, til en viss grad, som sekundære kjennemerker for typene. Med andre ord, to merker kan se ens ut hva det lille 10-tall angår, men hvis horisontalmålene ikke stemmer, må typene anses for å være forskjellige. For at to merker kan være typedubletter, må de stemme overens i :1) punktets stilling, 2) det lille 10-talls form og stilling i forhold til M og Ø, ovalbåndets over- og underkant, osv., 3) formtendensen i graveringslinjene i posthornet, 4) formtendensen i ytre rammelinje, og 5) horisontalmålet som definert ovenfor. Kontrollen med nr. 38 blir noe enklere, da graveringslinjene i posthornet er de samme i alle merker, og rammen varierer mindre.

Arbeidet med sammenlikning av merker for å bestemme hvorvidt de er nye ty-

per for samlingen, eller dubletter, blir gradvis mer overveldende ettersom samlingen vokser. Antallet av sammenlikninger som kreves for å bygge opp en samling på for eksempel 100 typer, er

$$\frac{100 \times 99}{2} = 4\,950. \text{ For } 200 \text{ blir det}$$

$$\frac{200 \times 199}{2} = 19\,900, \text{ og for } 300 \text{ blir tallet}$$

$$\frac{300 \times 299}{2} = 44\,850. \text{ Dette er under for-}$$

utsetning av at man hver gang finner en ny type. Men man vil jo finne et stadig stigende antall av dubletter, og de ovenfor utregnede antall sammenlikninger må derfor forhøyes til det flerdobbelte for å svare til de virkelige forhold. Så jeg er fullt enig med hr. H. Opheim når han i dette tidsskrift har gitt uttrykk for ønskeligheten av systematisering for å lette dette arbeid. Vanskeligheten her er — ifølge mitt syn på saken — at de forskjellige karakteristikk såsom punktets stilling, småtallenes størrelse, osv., i hvert tilfelle varierer gradvis fra et minimum til et maksimum, så det blir umulig å oppstille skarpt avgrensede grupper hvor merkene kan plasseres med sikkerhet. Dette fører til at nabogrupper, ofte vanskelige å identifisere, må også gås igjennom før typingen i hvert tilfelle kan anses avsluttet. Etter, som kullsvieren sa, å ha «regnet gjennom mange land» — er jeg kommet til den anskuelse at punktets stilling, bestemt ved måling, er det eneste som her egner seg til oppsetning av systemgrupper.

Målingsteknikken for å bestemme punktets stilling kan ved første øyekast se noe avskrekkende ut, men er i virkeligheten ganske simpel. De fornødne redskaper er en kvalitetslinjal avmerket i halve millimeter, og en urmakerlupe, f. eks. 4 x. Man måler først horisontalt fra høyre fot i M til punktet, senter til senter. La oss si vi finner 0.7 mm. Da alle mål her best uttrykkes i tiendedels millimeter, skriver vi dette 7. Så måler vi vertikalt fra midten av punktet til nedre indre rammelinje og finner f. eks. 1.1 mm, eller i vår skrive-måte 11. Subtraher 8 (avstanden fra foten på M til nedre indre rammelinje) og

skriv 3. Punktets stilling i dette eksempel kan nå uttrykkes som 7,3 eller enkelt 73 (uten atskillende komma, men les: syv, tre). Metoden her er basert på et rettinklet koordinatsystem, og man tar ikke hensyn til krumningen i ovalbåndet. Dette har bl. a. den fordel at målingstallet ikke blir negativt, selv om punktet står noe lavt «ovalmessig» sett. Subtraksjonen med 8 gir ensifret tall for vertikal-målet.

Merkene i min samling av 37 II varierer med hensyn til punktets stilling fra 4 til 9 horisontalt, og fra 0 til 5 vertikalt. Hvor bekvemme disse «punktstilling» tallene er, kan lett innses når jeg nevner at stillingene i merkene i 16-blokken kan uttrykkes ved: Øverste rad: 73, 64, 72, 62, 52, 52, 73. Annen rad: 63, 62, 83, 63, 62, 73, 62, 72, 64. — Tenk hvor vanskelig og lang en tilsvarende beskrivelse med ord ville bli.

Etter målingen kan merkene arrangeres etter punktstillingene i albumet, idet man oppstiller gruppene 40, 41, osv. (svært få merker her), så 51, 52, 53, 54, 55, dernest 60, 61, osv. opp til 90, 91, osv. (svært få merker her), med rimelig rom mellom gruppene for innsetning av nye typer. Antallet av grupper er ikke overveldende og krever således ikke urimelig plass i albumet. Gruppenummerne blir ganske enkelt de samme som «punktstillingene», så man slipper å bruke tabell.

Ved typesammenlikning for et nytt merke med punktstilling f. eks. 73, går man først igjennom 73 gruppen i albumet — og hvis det er dublett, vil man i de fleste fall straks komme til et resultat. Hvis ikke, må man for sikkerhets skyld, også gå igjennom nabogruppene 62, 63, 64, 72, 74, 82, 83 og 84, idet små avvikelser i målingene jo kunne eksistere, men ikke over 0.1 mm eller 1 i vår skrivemåte. Hvis man ikke finner tilsvarende type i disse nabogrupper, er man ferdig med undersøkelsen og kan trygt sette inn merket som ny type. Ved undersøkelsen må man, som ovenfor nevnt, ta hensyn til mer enn det lille 10-talls form.

Dette system kan selvfølgelig anvendes med fordel ved de andre øre-merker. Således har typene 1—6 av nr. 22 (1 øre) punktstillingene 63,* 73, 83, 84, 84 og 63.

Nr. 36, 37 I, 37 II og 38 er på Moestue

* Type 1 feil avbildet i Norges Frimerker 1855—1924, s. 91.

papir med vannmerke II. Nr. 38 finnes også på Bentse papir med vannmerke I. Moestues vannmerke er som bekjent vanskelig å se i bensin og kommer derfor til syne på bare et fåtall av merkene. Så her igjen har jeg måttet «regne gjennom mange land» og har eksperimentert med nærsagt enhver tenkelig metode for vannmerkeundersøkelse av disse merker, i håp om å finne noe bedre enn bensinmetoden for bruk i slike vanskelige tilfelle. Følgende fremgangsmåte viste seg å gi de beste resultater:

Merket legges først i vann, minst 2 minutter (kort vætning alene er til liten nytte) og så holdes merket opp mot svakt lys. Undertiden er dette nok, men som regel må man fortsette med å legge merket vått på en glassplate med underliggende fargefilter — som for disse merker skal være rødt. Glassplaten med filteret befinner seg på en bred boks (ca. 6 cm høy), med en svak elektrisk lampe (5 watt) montert på den indre side av boksen. Lampen er dekket av en papplate forsynt med en rektangulær åpning av frimerkeformat, så at man får indirekte lys ved refleksjon fra hvitt papir i bunnen av boksen, opp gjennom åpningen, filteret, og glassplaten med merket på. Så setter man en papptube (12—15 cm høy) over og rundt merket for å ekskludere dagslyset. Ved å løfte glassplaten gradvis opp kan lysstyrken varieres til man finner den beste kontrast for vannmerket. Om ønskes kan tuben forsynes med svakt forstørrelsesglass. Jeg har her beskrevet apparatet i enkleste form, men konstruksjonen kan selvfølgelig utvikles til større eleganse. Det vesentligste her er at merket må bløtes, ikke bare våtes, og at lyset ikke må være sterkt, men slik at frimerket, med unntakelse av selve vannmerket, ser temmelig mørkt ut.

Jeg har arbeidet med denne metoden vesentlig med 37 II merker, hvor resultatene var som følger:

Vannmerke tydelig nok til bestemmelse av stilling: 45 %.

Vannmerke ikke tydelig nok til bestemmelse av stilling: 20 %.

Vannmerke ikke synlig: 35 %.

Dette er jo langt over hva bensinmetoden kan prestere. Som en overraskelse fant jeg at ca. 10 % av merkene hadde

(Forts. side 104.)

„NYTT“ OM ELDRE NORSKE MERKER

I referat vedrørende mitt kåseri i OFK den 4/2 1952 er der atskillige unøyaktigheter, og meget av det vesentlige kommer ikke fram, men som nok kan være av interesse for filatelister landet over. Jeg skal fatte meg i korthet, og ber redaktøren ofre av den sparsomme spalteplass.

Ad nr. 62. Det er riktig at jeg har funnet 15 stk. av dette nummer og som alle er for tidlig avstemplet. Av disse er ett stemplet i 1894, Næs i Hallingdal 24/11 94. Men hvorfor jeg berørte dette faktum, var for påny å vekke interessen for den prøvetrykning på 10 600 merker av 10-øren som ble levert samtidig med 34 500 grovtaggete av nr. 56 den 5. juli 1893. (Se Norges Frimerker 1855—1924 fra side 128 og inserat fra Halvor John Schou i NFT 1929, side 6.) Man vet at de på samme dag leverte partier av 5- og 20-øres er tilintetgjort — men de 10 600 10-øres er sannsynligvis kommet i sirkulasjon på et eller annet tidspunkt. At dette lille parti har vært grovtagget (slik som de 34 500 av nr. 56), det må man avgjort kunne regne med. Men jeg vil herved spørre våre antiquamerke-spesialister: Kan det finnes noe holdepunkt i vingetegninger eller annet for en sikker bestemmelse av prøvetrykningen? Eller er det mulig at taggingsvariasjoner kan gi det viktigste bevis? Bevis bare ved stempel må være fra før 11/9 1894.

Ad *feil i taggingen*. Dette er et studieområde som vil kunne gi filatelistene sannsynlige, og vel også avgjørende, bevis når det er spørsmål om tidlig eller sen trykning, — muligens endog til bestemmelse av om et merke er fra et tidlig eller sent stadium innen en bestemt trykning. Hvis klisjéfondet er vokset seg sterkt nok, da vil jeg be inntatt foto av 3 gjennomgående hovedfeil. Der finnes mange som er mindre utpreget, men som kan gi gode holdepunkter. Dette er et felt som burde behandles inngående i Håndboken. Første merke viser «manglende taggingsnål» som finnes på nr. 16 I a og b, 17 b, 18 b, 19 c og 21 (I—III?) ved slutten av 1ste trykningsperiode, desember 1872(?) til august 1873, i den 3dje vertikale rad i arket. Det andre merke viser «dobbelstillete taggingsnåler» på *venstre* side, og

som finnes på nr. 59—64 og PM 6 fra Centraltrykkeriet og på nr. 65—72 og PM nr. 7 fra Knudsen i vertikal rad nr. 8. Tredje merke viser samme på *høyre* side, men som finnes på bare de ovennevnte nummer fra Knudsen i vertikal rad nr. 10.

Ad nr. 17 a, *sterkt grønnblå* (*prøyssisk blå*). Jeg har fremholdt at hvis det ikke kan finnes en riktig prisansettelse på dette merke (som for øvrig altså nå må karakteriseres *etter* den gråblå farge), da ville det være bedre å sløyfe prisansettelsen. Mitt spørsmål var hvorledes man hadde funnet fram til en noenlunde korrekt prisansettelse for nr. 17 med stående vannmerke, når man ikke kunne make det når det gjaldt den prøyssisk blå (grønnblå) farge. Det kjennes mange flere stemplete eksemplarer av nr. 17 med stående vm. enn av de med den grønnblå farge. — Mitt spørsmål henstår stadig ubesvart, og Jellestad har allerede for år tilbake påpekt at daværende prisansettelse var meningsløs.

Ad *kroneprovisoriene 1905*. Man har sett et utall av eksemplarer på at samlere som har begge overtrykksfarger i sin samling, plaserer disse i omvendt rekkefølge, og allikevel er de overbevist om at det er korrekt etter Norgeskatalogen. — Mitt forslag til fargebetegnelser er:

nr. 85 a, lys grønn.

85 b, dyp olivengrønn (matt farge).

86 a, lys blåaktig ultramarin.

86 b, sterk ultramarin.

87 a, sterk rød.

87 b, fiolettaktig karmin (matt farge).

Referat fra 4/2 1952 sier at jeg ønsket fargenyanser angitt tidligere. Jeg ønsker disse både sent og tidlig når de er av interesse. Men først og fremst (og avgjort): *tydeligere*.

Til slutt vil jeg nevne at jeg ikke har uttalt at samtlige svenske kataloger er bedre enn Norgeskatalogen. Jeg sa at (den av Arnstein Berntsen redigerte) Norgesavdelingen i Wennberg's 1951 samt en annen svensk katalog som jeg hadde sett, var bedre, — særlig på grunn av angitte fargenyanser, papirsorter og plate-

feil, — og ikke minst på grunn av tydeligvis nokså korrekte prisansettelser for slike. Mange savner og etterlyser disse verdsettelsler i Norgeskatalogen, — ikke minst fordi en norsk handlerkatalog har meningsløst høye prisnoteringer på en del platefeil. (Bør ikke brevkortklisjeer av nr. 53 plate IV ned i det halve, og nr. 17 a opp i minst det dobbelte — også i de svenske kataloger?) — At en kjent filatelist senere har stått opp og offentlig innestått for at Norgeskatalogen er bedre enn Wennberg's Norgesavdeling, ja, det må jo tilfalle bevis at de gamle romere hadde framsyn da de lanserte ordspråket: *De gustibus non disputandum est.*

Oslo, den 8. april 1952.

C. A. Daae.

Et hjertesukk.

I et av de siste nummer av «Mekeel's Weekly Stamps News» finner vi under rubrikken «Brev til redaktøren» et hjertesukk som har vår fulle sympati:

«Jeg også hører hjemme i rekken av de foraktede generalsamlere, men i mange år led jeg av en filatelistisk mindreverdigheitsfølelse fordi jeg trodde at for å være en riktig samler, måtte man «spesialisere», være oppmerksom på kvalitet, sentrering, tagging og hva vet jeg alt sammen. I lange tider kjøpte jeg blokker av alle nye U.S.A. utgaver fordi alle «riktige» samlere fortalte meg at det var nettopp tingen. Så oppdaget jeg en dag at mine blokker burde hatt platenummer — og det hadde de ikke. Da jeg ikke fikk noen særlig glede ut av å samle et lager av blokker, delte jeg dem opp og brukte merkene til min korrespondanse. Min samling har ikke engang ti tusen forskjellige. Nylig kjøpte jeg en 1 \$ pakke med mer enn tusen forskjellige merker, og jeg fikk fylt flere hundre tomme felter i mine album. Barnesaker? Amatørmessig? Muligens. Men jeg likte det aldeles storartet. Dublettene vil jeg gi til en gutt i nabolaget — og han vil nok få det moro.

Ikke mange serier i mitt album er komplette. I min U.S.A. samling — la ikke

FRANKER FILATELISTISK!

denne uhyggelige hemmelighet gå videre — er noen av de første erindringsmerkene litt desentrerte. Hva bryr jeg meg om det? Når jeg til slutt skal forlate denne jammerdal, vil min samling ikke lage noen bølger i frimerkeverdenen, og arvingene vil ikke slåss over mine album. De har tjent sin hensikt. Jeg har hatt min hygge med dem. Begrav dem med meg.»

Otto Maalstad 50 år.

Otto Maalstad fylte 50 år den 12. mai, idet han er født i Bergen 12. mai 1907. — Etter en solid utdannelse, med artium, kom han tidlig inn i Statens tjeneste i rettsvesenet — og har fortsatt på denne vei til i dag. I sin fritid leste han til juridisk embetseksamen og er i dag cand. jur. Han har vært rettsskriver og sitter også som hjelpedommer i byretten.

Sin filatelistiske løpebane begynte han tidlig. Han hadde stort å slekte på, hans far var postmester i Bergen. Han har også reist i postens tjeneste — bl. a. på Englandsbåtene og andre ruter.

I Bergens Filatelistklub kom han med i mars 1939 og har fra første stund satt sitt preg på klubben — både på møtene med stadige foredrag, og i den administrative del i styret i mange år, også som formann — bl. a. under forrige landsmøte i Bergen. I dag er han formann i klubbens råd, representant til Forbundet og redaktør av klubbens BFK-nytt. Han er også kommandør av klubbens orden «Den Blaa Løve». I komiteer og utvalg har han vært meget benyttet, særlig der hvor det gjaldt lovendringer o. l.

Hans interesser udi frimerker har gjennom årenes løp vært mangeartede og høyst forskjellige — i dag ligger hovedinteressen på temasamling «hoder», og hans samlinger har vunnet stor anerkjennelse på flere utstillinger, i særdeleshet p. g. a. praktfull oppsetning og teksting.

Ved sitt greie og likefremme vesen har han skaffet seg en rekke venner innen filatelien som alle ser opp til ham, og klubben setter også stor pris på ham som et godt, verdifullt medlem.

Vi ønsker ham alle fortsatt lykke i kommende år — og gratulerer med vel overstått!

F. C. S.

KRONERULLINGEN for Klisjéfondet.

J. Ingeman Hansen, Kr.sand S., har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

L. B. Rasmussen, Mandal.
Odd Knudsen, Kr.sand S.
O. Jarl Hansen, Kr.sand S.
Th. Benestad, Kr.sand S.
Arne J. Hansen, Kr.sand S.

Rektor Bleken, Trondheim, har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Sverre Skaugvold.
Håkon Aune.

Randolph Hatlem, Notodden, har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Georg Dahl, Mandal.
Kristian Hodnemyr, Mandal.
Leif Olsen, Mandal.
N. O. Thvedt, Notodden.
Einar Waaden, Notodden.

Caspar Smith, Kr.sand S., har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Kjell Hodne Larsen.
K. Roll Lund.
Louis Bastrup.
Nils Eriksen.
Jens Gjerlow.

Erik Wikborg, Bergen, har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Henrik Opheim.
E. Navdahl.
E. Osc. Schou.
Finn Amundsen.
Sigurd Eide.

Reidar Blytt, Bergen, har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Gustav Erichsen jr., Bergen.
H. Funkquist, Bergen.
Bernhard Nilsen, Bergen.
Hubert Löscher Gundersen, Bergen.
Herbert Mowinkel, Bergen.

Erling Knutsen, Kr.sand S., har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Odd Knutsen.
Ole Knutsen.
Kaare Gundersen.

Einar Flood, Bergen, har innbetalt kr. 5.00.
Ragnv. Frøysa, Kr.sand S., har innbetalt kr. 5.00.
Fru Walborg Trøsvik, Oslo, har innbetalt kr. 5.00.
A. Trøsvik, Oslo, har innbetalt kr. 5.00.
Hans Leiknæs, Levanger, har innbetalt kr. 5.00.
E. Wirsching, Kr.sand S., har innbetalt kr. 5.00.
P. Munksgaard, Kr.sand S., har innbetalt kr. 5.00.
Nils Eriksen, Kr.sand S., har innbetalt kr. 5.00.
Karl Fallang, Kr.sand S., har innbetalt kr. 5.00.
Chr. Andersen, Oslo, har innbetalt kr. 30.00.
Axel T. Larsen, Oslo, har innbetalt kr. 5.00.

De overtrykte London- merker.

Har lest med interesse alt som i den senere tid har vært skrevet om «London-merkene overtrykt 17-5-43» og vil gjerne få opplyse om følgende:

Den 30. august 1946 kjøpte jeg en serie av disse merker av en tilfeldig kunde. Da merkene var ustempet, men skitne og stygge, ville jeg gjerne ha dem avstemplet for å kunne vaske dem og gjøre dem tiltalende for eventuelle kjøpere. Jeg telefonerte da til herr Vold Johansen, som dengang var sjef for «Postverkets frimerkesalg til samlere», og spurte ham om merkene var postalt gyldige. Han bekreftet dette, og jeg gikk da i samme time bort til ham og fikk dem avstemplet av ham personlig.

De som kjente herr Vold Johansen, vil vel ha vanskelig for å tro at han gjorde dette bare for å gjøre meg en tjeneste. Han var vel den som framfor noen annen kunne si om disse merker var postalt gyldige eller ikke.

Samme dag solgte jeg serien til en av våre kjente samlere, som kan bekrefte hva jeg her har skrevet.

Jeg har ikke og har aldri hatt noe lager av disse merker, så det er ikke derfor jeg forsøker å redde merkene, men jeg kan ikke med min beste vilje forstå hvorfor de skal avlives.

Oslo, 13. mai 1952.

Ærbødigst
Finn O. Arnesen.

Meddelelse fra Forbundet.

Følgende handlede har pr. d. d. fornyet sin autorisasjon for 1952:

- Nr. 6. Sverre Øyen, Trondheim.
7. Kaare Peersen, Kristiansand.
8. Gerhard Mæland, Bergen.
13. Finn O. Arnesen, Oslo.
15. Karl Marthinussen, Ålesund.
17. Einar Øiseth, Oslo.
19. E. Vauvert Jensen, Oslo.
24. T. Sundsdal, Nesbyen.
25. Einar Nilsson, Sandefjord.
26. Arne Berg, Bodø.
28. Martin Holm, Ålesund.
30. Harald Seierstad, Bergen.
- Peder Jensen, Skien.

Katalog over Norges helpost.

(Forts. fra nr. 12/51.)

1941/43. Riksvåpen med bred, lav krone og helt farget bunn, enkeltkortene med enkeltlinjet kors i kulen over kronen, type III a, dobbeltkortene med mindre våpen og helt hvit kule, type III b.

Nr. 99.	10 øre grønn.		
	A. Kartong hvit, 3/11—41 (1 377 000)	—	0.05
	B. Kartong grå, 6/10—43 (754 700)	—	0.10
Nr. 100.	15 øre oliven.		
	A. Kartong hvit til gultonet, 3/11—41 (2 334 600)	—	0.05
	B. Kartong grå, 15/3—43 (3 123 400)	—	0.05
Nr. 101.	20 øre rød, kartong hvit til gultonet, 5/7—41 (81 500)	—	0.30
Nr. 102.	10 + 10 øre grønn, 9/2—43 (26 850)	—	0.30
Nr. 103.	15 + 15 øre lys brunoliven.		
	I. Punkt inne i parentesen, 8/12—41 (11 800)	—	0.50
	II. Punkt etter parentesen, 7/12—42 (19 400)	—	0.40

August 1941. Enkeltkort fra de to tidligere utgaver overtrykt med en svart V.

Nr. 104.	10 øre grønn, 20/8—41 (netto 155 648).		
	I. På kort nr. 94, 10/11—41 (brutto 87 900)	0.75	1.00
	II. På kort nr. 99 A (brutto 231 200)	0.30	0.50
Nr. 105.	15 øre oliven (netto 527 930).		
	I. På kort nr. 95 c, 9/8—41 (brutto 378 000)	0.75	0.50
	II. På kort nr. 100 A, 18/8—41 (brutto 611 900)	0.30	0.50
Nr. 106.	20 øre rød, på kort nr. 101, 18/8—41 (netto 9 900)	2.00	3.00

Februar 1944. Riksvåpen som utgaven 1941/43 med enkeltlinjet kors i kulen, men noe mindre, type III a. I parentesen står nå «bare» istedenfor «kun». Kartong gultonet.

- Nr. 107. 10 + 10 øre grønn, 8/2—44 (31 200) — 0.30
- Nr. 108. 15 + 15 øre brunoliven, 1/2—44 (31 200) — 0.40

Juli 1944. Nytt riksvåpen, «Olavskrone», type IV. Istedenfor «Avsender» foran første linje til venstre står nå «Fra» over linjen, under siste adresselinje står «(Poststedets navn)». «Brevkort» står høyere enn våpen og merkebilde. Kartong gråaktig.

- Nr. 109. 10 øre grønn, 10/7—44 (741 700) — 0.10
- Nr. 110. 15 øre oliven, 3/7—44 (1 768 000) — 0.05

April 1945. Som forrige utgave, men «Brevkort» flyttet ned med underkant i høyde med merkebildets midte. Kartong noe lysere.

- Nr. 111. 10 øre grønn, 24/4—45 (267 600) — 0.10
- Nr. 112. 15 øre oliven, 10/4—45 (1 231 200) — 0.05

1945. Som tidligere utgaver, men med riksvåpen i samme utførelse som 1941/43, type III c med dobbeltlinjet kors i kulen over kronen.

- Nr. 113. 20 øre rød, grå, blank krisekartong, 4/9—45
(70 000) — 0.30
- Nr. 114. 15 + 15 øre grønnoliven, kartong gultonet,
21/8—45 (to trykninger, tils. 112 100) — 0.30

1945/50. Som forrige utgave, men riksvåpenet flyttet ned med nederste spiss i høyde med merkebildets underkant.

Nr. 115. 10 øre grønn.

A. Grå, blank krisekartong, desember 1945 (475 900)	—	0.10
B. Kartong hvit, 7/5—46 (ca. 470 000)	—	0.10

Nr. 116. 15 øre brunoliven.

A. Grå, blank krisekartong, 9/10—45 (413 200)	—	0.05
B. Kartong noe lysere og mattere, 18/12—45 (281 800)	—	0.05
C. Kartong hvit, 2/4—46 (seks trykninger, tils. 10 691 900)	—	0.05

Nr. 117. 10 + 10 øre grønn, kartong hvit, 22/1—46
(32 350)

— 0.20

Nr. 118. 15 + 15 øre oliven, kartong hvit, 22/12—45
(to trykninger, tils. 253 350)

— 0.30

1949. Som nr. 116 C, men med kontrolltrykk i nedre venstre hjørne.

Nr. 119. 15 øre oliven.

I. «E.M. XII—48. 2000000», 26/1—49 (2 100 000)	—	—
II. «E.M. A/S. X—49. 2000000», 25/11—49 (2 390 000)	—	—

Tjenestebrevkort.

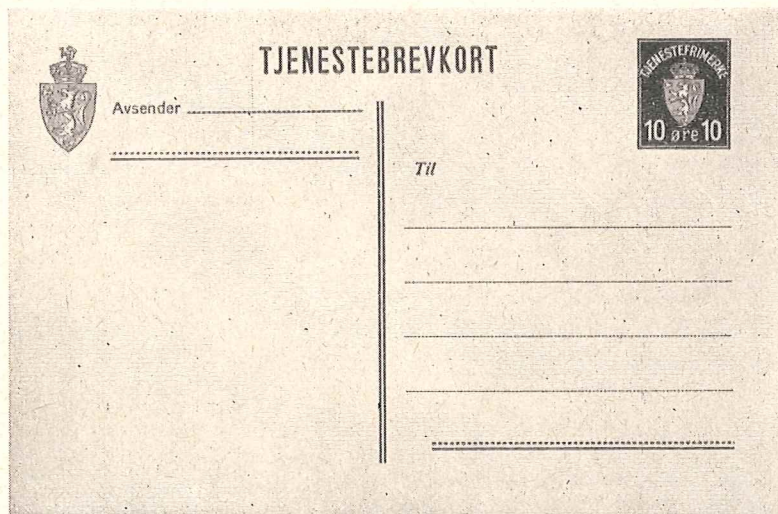
1925/37 Chr. H. Knudsen.

Boktrykk, 21 enkelte eller 8 dobbelte kort på arket til 1930, da formatet endres o gdet trykkes 16 enkelte eller 8 dobbelte kort på arket. Kortenes utstyr lik de samtidige ordinære brevshorts, men med «Tjenestebrevkort» øverst i midten. Enkeltkortene med delt forside og riksvåpen type I øverst til venstre, dobbeltkortene trykt på første og tredje side med udelt forside og uten riksvåpen. I parentesen «Paa». Kartong hvit til tonet uten vannmerke til 1937. Format ca. 140 × 90 mm., etter 1933 ca. 148 × 105 mm.

Merkeklisjéer fremstillet fra originalstemplet for tjenestefrimerkene, gravert av gravør H. Rui.

1925/30. Forsiden på enkeltkortene delt av to vertikale streker, 5 adresselinjer til høyre, den nederste dobbelt. Avsenderlinjene

mellom riksvåpenet og de vertikale linjer, den nederste dobbelt. Merkeklijéer 12 til 14 mm. over første adresselinje. Format ca. 140 × 90 mm.

Nr. 1.	10 øre gulgrønn, 24/5—27 (104 200)	—	0.15
Nr. 2.	15 øre svartblå, 15/9—25 (636 400)	—	0.10
Nr. 3.	10 + 10 øre gulgrønn, 31/5—27 (11 800)	—	0.15
Nr. 4.	15 + 15 øre svartblå, 29/9—25 (185 500)	—	0.20

1933/34. Forsiden på enkeltkortene delt av en vertikal strek, nederste adresselinje og avsenderlinje enkel. Avsenderlinjene under riksvåpenet. Merkeklijéer 15 til 17 mm. over første adresselinje. Format ca. 148 × 105 mm.

Nr. 5.	10 øre gulgrønn, 27/9—33 (55 500)	—	0.15
Nr. 6.	15 øre svartblå, 15/7—33 (165 800)	—	0.10
Nr. 7.	10 + 10 øre gulgrønn, 21/9—33 (23 600)	0.40	0.40
Nr. 8.	15 + 15 øre svartblå, 6/2—34 (31 350)	0.50	0.40

1934/36. Fargeendring. Utstyr som foregående utgave.

Nr. 9.	15 øre lys brunoliven, 25/9—34 (267 600)	—	0.10
Nr. 10.	15 + 15 øre lys brunoliven, 8/1—35 (27 650)	—	0.20

1937. Som foregående utgave, men kartong med vannmerke «POST».

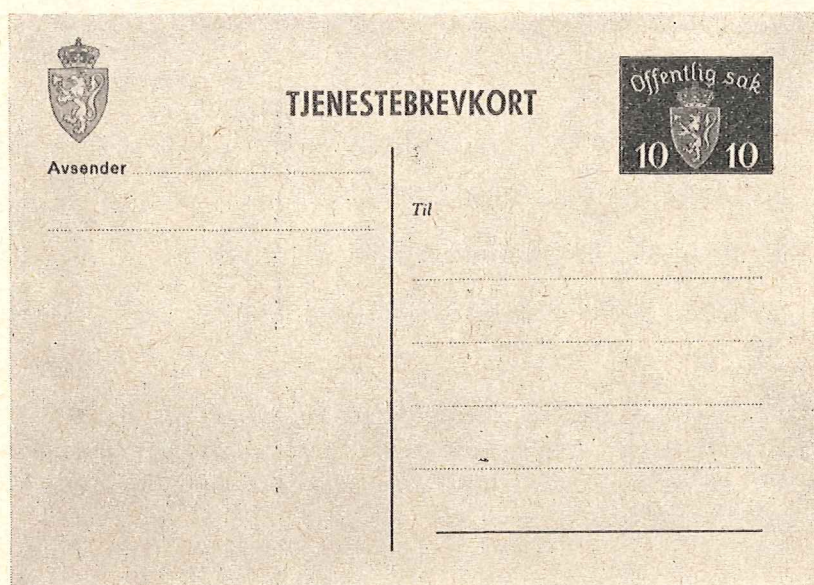
Nr. 11.	15 + 15 øre lys brunoliven, 12/4—37 (11 500)	—	0.20
---------	--	---	------

1937/— Emil Moestue A/S.

Enkeltkort i dyptrykk, 12 på trykksylindren. Dobbelkort i boktrykk, trykt på første og tredje side, 8 på arket. Kartong med vannmerke «POST», ofte utydelig. Alle kort med riksvåpen øverst til venstre, dobbeltkort med «På» i parentes. Format ca. 148 × 105 mm.

Merkebildet for enkeltkortene fremstillet fotografisk i type «Offentlig sak» i lite format og «Solkors». Merkeklisjéene for dobbeltkortene i samme type er fremstillet kjemigrafisk av Kristiania Clichéanstalt.

1937/41. Utstyr som Knudsens siste utgave. Riksvåpen II, smal krone med kors øverst, tonet bunn på enkeltkortene, prikket bunn på dobbeltkortene. Kartong hvit til gultonet.

Merkebildet i type «Offentlig sak».

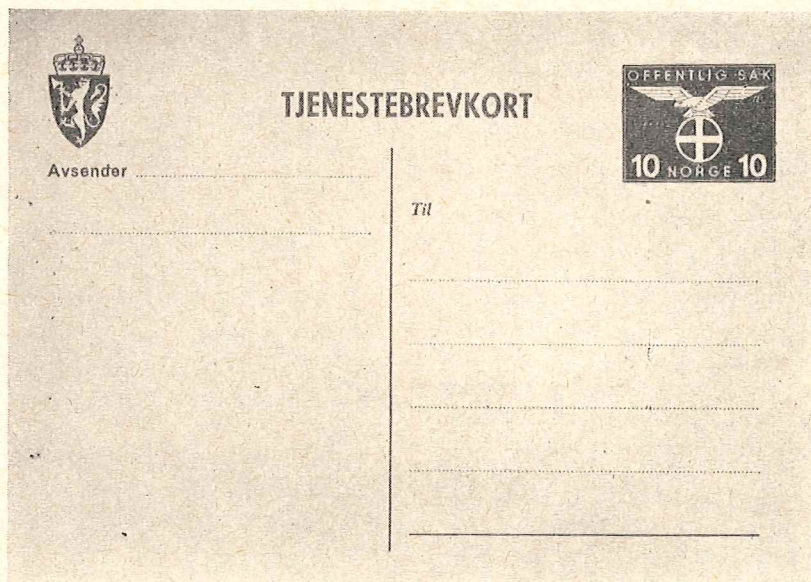
Nr. 12.	10 øre grønn, 18/10—37 (113 600)	—	0.10
Nr. 13.	15 øre brunoliven, 18/10—37 (270 800)	—	0.10
Nr. 14.	15 + 15 øre lys brunoliven, 6/9—38 (35 400).		
	I. 16—17 mm. mellom siste parentes og merket, øverste adresselinje 117 mm., 6/9—38 (11 300)	—	0.25
	II. 18 mm. mellom siste parentes og merket, øverste adresselinje 117 mm., 9/3—40 (12 350)	—	0.15

III. 15 mm. mellom siste parentes og merket,
 øverste adresselinje 108 mm., 27/1—41
 (11 750) — 0.25

1942. Som foregående utgave, men riksvåpen III a, bred, lav krone
 med enkeltlinjet kors i kulen, helt farget bunn. Kartong hvit.

Nr. 15. 15 øre gråoliven, 5/6—42 (41 100) — 0.10

1943/44. Som foregående utgave. Kartong hvit eller grå.

Merkebildet i type «Solkors».

Nr. 16. 10 øre grønn, kartong grågul, 14/2—44 (24 000) 0.50 0.15

Nr. 17. 15 øre gråoliven, 25/2—43 (144 100).

A. Kartong hvit, 25/2—43 (95 000) 0.70 0.10

B. Kartong grågul, 14/2—44 (49 100) 0.80 0.10

1944. Hele linjer i adresselinjene. «Fra» istedenfor «Avsender»,
 «(Poststedets navn)» under nederste adresselinje. Endret riksvåpen,
 «Olavskrone», type IV. Kartong grågul.

Merkebildet i type «Solkors».

Nr. 18. 15 øre gråoliven, 5/9—44 (20 000) 0.90 0.20

1945/51. Som foregående utgave, men med riksvåpen III c med
 dobbeltlinjet kors i kulen. Kartong hvit til grå.

NORGES POSTMESTERE 1647-1814

(Forts. fra nr. 1/52.)

Hannibal Sehested

— initiativets mann for opprettelse av det norske postverk — var blitt utnevnt til lensherre på Akershus og stattholder i Norge i april 1642. — Han var en ung dansk adelsmann og sto kongen meget nær, idet han var gift med en av hans døtre. — Han var født 1609, hadde reist meget i Mellom- og Syd-Europa og var blitt en verdenserfaren mann. Han var også en betydelig personlighet, hadde utpregede statsadministrative evner og sto høyt hevet over de fleste av sine samtidige, var intelligent og klok, hva han var seg vel bevisst. Han ble i 1640 medlem av riksrådet, og da han var blitt stattholder i Norge april 1642, var det hans mål å samle Norges krefter innen landets grenser til en administrativ enhet — idet han ønsket for Norges vedkommende en friere stilling overfor Danmark og for seg selv en uavhengig stilling. Allerede høsten samme år som han var blitt stattholder i Norge, gjorde han en forestilling til kongen og fikk utvirket et kongebrev til seg selv og kansleren *Jens Bjelke* «at I overvejer og betænker ved hvad Middel ske kan Veiene at forbedre og det mest mulig og visse Postbude at anordne imellem vore Købstæder Christiania og København; hvorpaa I haver Eder at betænke og erklære og Eders underdanigste Betænkning og Erklæring i vores Kantselli at indskikke.» — Den påfølgende krig med Sverige 1643—45 satte imidlertid en stopper for dette viktige foretagende for postverket i Norge, men straks krigen var forbi tok *Hannibal Sehested* på ny tanken opp om et eget postverk i Norge, idet det i oktober 1645 trådte sammen et stendermøte i Norge, og her ble det også blant annet uttalt ønske om «at visse ordinairie Postbud mellem de principaleste Stæder bleve forordnede, hvorved hver Mand kunde faae sine Breve vist frem».

Kongen etterkom stendermøtets ønske, og i løpet av årene 1646—47 ble de nødvendige administrative forhold angående korrespondansen og ordningen med visse postbud iverksatt ved kgl. befaling av 4. april 1646 til stattholderen og rikshoffmester *Corfitz Ulfeldt*.* Og 5. desember

s. å. utstedte *Sehested* i kongens navn en postordinanse, hvis ordlyd ikke kjennes. 17. januar 1647 ble postverket som privilegium overdratt til generalauditøren i det sønnafjelske Norge, den under privilegieinnehaverne og generalpostmesterne nevnte *Henrik Morian*.

Hannibal Sehested, som også var skattmester, assessor i høyesterett etc., ble fransk greve 1663 og var ridder av Elefantordenen. — Han døde i Paris september 1666. Han ble forlovet 1636 med kong *Christian IV's* datter *Christiane* og ektet henne i 1642.

Privilegieinnehaverne og generalpostmesterne, som også var postmestere i Christiania.

Postverket ble som et privilegium den 17. januar 1647 overdratt generalauditøren i det sønnafjelske Norge — *Henrik Morian*.

1) År 1647—1648: *Henrik Morian* (eller *Morjan*) som ble ansatt i dette embete 1. mai 1646 av *Hannibal Sehested* på kongens vegne, var av hollandsk herkomst og var en av datidens internasjonale eventyrere. Han hadde søkt sin lykke i forskjellige utenlandske kongers tjeneste, hadde først vært i svensk tjeneste en tid, men var «malcontent kommet derfra» (dvs. misfornøyd eller utilfreds). Så ble han hoffmester hos greven av Slesvig og Holstein, *Christian Valdemar*, sønn av *Christian IV* og den skjønnadelige jomfru *Kristine Munk*. *Morian* fulgte greven på hans reise gjennom Holland etc., formentlig i 1642, kom så til Norge, og ble i 1646 utnevnt til generalauditør i det sønnafjelske, og i 1647 fikk han postprivilegiet for seg og sine arvinger for 20 år. Han fikk tittel av *generalpostmester*, og som sådan måtte han opprette postverket på egen bekostning, men hadde ellers alle

**Corfitz Ulfeldt* (1606—1664) ble i 1643 rikshoffmester, den gang statens høyeste embete, og ble gift med *Christian IV's* datter *Leonora Christina*. Han dro utenlands i 1662, innlot seg i høyforræderske underhandlinger med fremmede fyrster, og ble dømt for høyforræderi av høyesterett i København, fra ære, liv og gods.

inntekter av det. Dessuten skulle han som privilegiinnehaver ha 300 rdlr. i årlig lønn og 1 rdlr. om dagen til betaling av de hollandske brevbud mellom Helsingborg og Båhus.

Det administrative sentrum for det norske postverk ble Christiania. Herfra utgikk alle landets postruter, og her passerte også all utenlandspost (transitt-posten).

Privilegiet var inntil 1668 i familien Morians besittelse, og *generalpostmestere* var tillike *postmestere* i Christiania.

Morian døde på en reise allerede i 1648 og ble begravd i Kongelf 23. november. Enken het *Anne Morian*.

2) År 1648—1653: Postmesterenken *Anne sal. Morians* har antagelig vært konstituert postmester etter sin mann inntil hun 1. juli 1650 fikk kgl. konfirmasjon på privilegiet på vesentlig samme betingelser som sin mann. I h. t. Berrum har hun hatt hjelp av *Baltzar Trebsdorff*, som ble postmester i Drammen eller Bragernes, et navn som ble nyttet i Postverket helt til rikene ble adskilt. I 1652 ble en hollandsk ingeniør *Isaac van Geelkerck*, som hadde vært betjent eller fullmektig hos fru Anne Morian, gift med den eldste datteren av Morian. Han ble generalpostmester ved svigermorens død i 1653.

3 a) År 1653—1657: *Isaac van Geelkerck* hadde fra 1645 vært kongelig ingeniør i Norge og hadde ved sine reiser til Norges festninger og som landmåler og karttegner ervervet seg et ganske godt kjennskap til landet. 20. juli 1653 ble det utferdiget konfirmasjon på privilegiet, og administrasjonen av det på arvingenes vegne ble overdratt til ham, idet Morian ikke hadde noen sønner. Men hans virke i Christiania, hvor han styrte Postverket sammen med en fullmektig, ble dog ikke lenger enn til 1657, da han sluttet ved krigens utbrudd og ble opptatt av militære gjøremål. — Gift med *Christina Morian*.

3 b) År 1653—1663: Samtidig med *Geelkerck* var det en annen mann som ønsket å ha hånd om privilegiet i Norge, nemlig *Selio Marselis*, en av Norges største forretningsmenn og eiendomsbesittere. Han hadde utstrakte handelsforbindelser såvel i Norge som med Danmark og utlandet, og for ham var en hurtig brevbefordring av stor betydning. Han var født 15. desember 1600 i Brabant, av fornem familie, og hadde fått en utmerket oppdragel-

se såvel av offentlige som private lærere. Foreldrene var utvandret først til Nederlandene og siden til Hamburg på grunn av religionsforfølgelse, og 20 år gammel dro han til Ostindien, Spanien, Portugal, England, Skottland, Irland, «Moscovien», Sverige, Finnland, Lifland og Tyskland.

Etter å ha tilbrakt 11 år på reiser i utlandene, nedsatte han seg som forretningsmann i Holland, ble formuende mann og lånte kongen mange penger under den dansk-svenske krig i 1643, slik at kronens gjeld til ham beløp seg til 79 100 rdlr. i 1649 — og han ble således en myndig og mektig mann. — Han skaffet også orlogsskip, forskaffet livsfornødenheter, førte på sine armerte skip de norske tollinntekter og skatter under krigen over havet til Danmark. I 1646 flyttet han til Christiania, hvor han utnyttet sin stilling, oppnådde borgerrettigheter uten å ta borger-skap, fikk skattefrihet og tollfrihet, slo under seg trelasthandelen i Christianiafjorden, ble byens rikeste mann og borgernes verste fiende.

Han oppdaget også at det norske postverk ville bli en utmerket inntektskilde. I 1653 kom han til København, hvor han i egenskap av stor kapitalist og ved hjelp av fine bekjenskaper m. v. ble generalpostmester. Han fikk omordnet det danske postverk på en tidsmessig måte og fikk sammensluttet det norske og danske postverk til en stor forretning, hva kong *Fredrik III* gikk med på. Men han ville ikke bli overdratt det norske postverk før *Morians* postprivilegietidsrom var omme, han søkte bare om å få «Direction og Inspektion» over det norske postverk for, som det het, «at bringe det i bedre skik» — og for dette skulle han ingen godtgjørelse ha. Men det måtte forunnes ham og hans sønn Gabriel «at nyde Privilegiet» etter utløpet av privilegitiden for *Morians* arvinger. Og 6. november 1653 ble han ved kongebrev betrodd «Directionen og Inspektionen over Det Norske Postverk».

Således hadde man fra 1653 to ledere for Det norske postverk, som begge bodde i Christiania (*Geelkerck* og *Marselis*), og begge ville være overlederen, og dermed ble Hannibal Sehesteds innførte ordning med eget norsk postverk annullert, i og med sammenslutningen med det danske til en egen stor forretning.

Rivninger mellom *Geelkerck* og *Marselis* var naturligvis uunngåelig; således ble de to aldri enige ved ansettelse og avset-

telse av postmestere. Begge klaget de til kongen som omsider besluttet at Geelkerck skulle rette seg etter Marselis. — Selio Marselis døde 20. mars 1663 i København.

4) År 1657—1668: *Jacob Jensen*, som også var Morians svigersønn, var sin svinger Geelkercks fullmektig ved Christiania postkontor fra 1655, dvs. et par år før Geelkerck trådte tilbake. Han ble overlatt privilegiet senest sommeren 1657 og ble således generalpostmester i Norge og postmester i Christiania til 1668, da privilegietiden for Morians arvinger var utløpt. 5. januar 1663 fikk han kgl. bestalling som rådstu- og byskriver i Christiania, den 16. mars 1665 tillike som skifte-skriver, og til sist 31. juli 1668 «*av sær. Kgl. Gunst og Naade*» antatt til også å være borgermester i Christiania, og 17. april s. år var han trådt av som generalpostmester. Borgermester Jacob Jensen døde i april 1671 (begravd 18.). Han var eier av gården Hof i Aker. Gift med *Mette Christine Morian*.

5) År 1668—1672: *Gabriel Marselis*, sønn av Selio Marselis (se løpenr. 3 b), fikk i overensstemmelse med det løfte som var gitt Selio, idet postprivilegiet da Jacob Jensen trådte tilbake hadde vært i familien Morians besittelse i 20 år, overdratt dette til seg ved bestallingsbrev av 12. april 1668, og etter tronskiftet i 1670 fikk han bekreftelse på privilegiet. Han var også overbergamtassessor i Norge. Han hadde ikke hatt videre befatning med det norske postverk, for få måneder etter sin utnevnelse dro han til Nederlandene og overlot ledelsen til sin bror *Johan Marselis*. 1. januar 1672 ble det innberettet til København at han hadde tatt seg selv av dage under et opphold i Hamburg. Ugift. Som underpostmester gjorde tjeneste hos Marselis, *Hans Joachim Scharff* (se løpenr. 2, Christiania).

6) År 1672—1677: *Albert Schumacher Gyldensparre*, født 1637,* sønn av en velhavende tysk vinhandler i København, beslektet med byens mest ansette familier og bror til *Peder Griffenfeldt*,** fikk privilegiet på 20 år for seg og sine arvinger ved Gabriel Marselis død. Han hadde aldri hatt noe med postverket å gjøre, og fikk det heller ikke nå. Han fikk stillingen

som medlem av en begunstiget slekt og fulgte også slektens øverste i fallet. I 1677 oppga han privilegiet for seg og sin slekt, og fra nå av tilfalt postprivilegiet kronen. — Gyldensparre var gift med *Anne Margrethe Iserberg*, f. 1650, en søsterdatter av *Paul Klingenberg* fra Hamburg, som nedsatte seg som kjøpmann i Danmark og var en god venn av Selio Marselis.

7) År 1677—1681: *Ulrik Fredrik Gyldenløve*, f. 1638, sønn av Fredrik III og holstenerinnen *Margrethe Papen*.

Ved privilegietsovergang til kronen foreslo kong Christian V for rentekammeret at man skulle bortauksjonere postprivilegiet, hvorved stattholderen i Norge, Ulrik Fredrik Gyldenløve, fikk det for 2 000 rdl. Det skulle være en forpaktning, kun inntil videre anordning fant sted, og 16. april 1681 ble privilegiet overdratt kong Christian V's eldste sønn med *Sophie Modt, Christian Gyldenløve*. Og Ulrik Fredrik Gyldenløve fikk således beholde privilegiet kun ca. 4 år, fordi kong Christian V hadde mange sønner som skulle forsørges, og det var i overensstemmelse med de gjeldende prinsipper å tildele en umyndig kongesønn et godt privilegium for å sikre ham gode inntekter til utdanning og oppdragelse.

Stattholder Ulrik Fredrik Gyldenløve var i stillingsmedfør (1664—99) en meget dyktig embetsmann, initiativrik og nærert sterke interesser for Norges materielle oppkomst. Under sine mange reiser i Norge ble han også meget avholdt av det norske folk. Han innførte også skattelettelser for Norge, var ellers en glimrende feltherre under den skånske krig: gjenobret Båhuslen og forskånet Norge for at krigen ble ført hit, den såkalte Gyldenløvefeiden. I årene 1683 og 1684—85 utgikk forordninger om den norske bondestands forhold, et av de smukkeste minner om hans bestrebelser for Norge. Fra 1679 bodde han i København, hvorfra han forvaltet stattholderembetet til 1699, da han ved Christian V's død trakk seg tilbake og dro til Hamburg. Han døde i 1706. Gift første gang med *Sophie Urne* og annen gang med *Marie Grubbe* (ekteskapet oppløst 1670) og tredje gang med grevinne *Augusta Antonia av Aldenburg*.

8) År 1681—1685: *Christian Gyldenløve*, greve til Samsø, friherre, overkammerherre m. v., f. 28. februar 1674, sønn

* Borgerlig navn *Schumacher*, adlet 1673.

** Jfr. Trondhem, løpenr. 4, *Peder Griffenfeldt*.

av *Christian V* og *Sophie Modt* (se løpenr. 7).

Fra 16. april 1681 ble postprivilegiet overdratt fra Ulrik Fredrik Gyldenløve til denne kong Christians eldste sønn, kun 7 år gammel. Privilegiet beholdt han til 1685, da det gikk over til hans etternevnte bror. 21 år gammel ble han stiftamtmann i Bergen (1695—97), og i 1697 ble han 23 år gammel utnevnt til generalfeltmarskalkløytnant. Da denne unge kongesønn fikk postprivilegiet, sto således postverket uten overledning, hvorfor stattholderen hadde fått ordre om å føre tilsyn med postverket, som på denne måte mer enn før fikk preg av et halvoffisielt anliggende. Men da stattholderen selv hverken hadde tid til å ta seg av postverket og heller ikke hadde nøyere kjennskap til dets administrasjon, nyttet han den fremgangsmåte å bortforpakte det, således til sekretær *Kristian Stockfleth* i 1681 og til *Anders Boyesen* i 1684 (jfr. postmesterne i Christiania, løpenr. 4 og 6).

Da utgiftene til Christian Gyldenløves oppdragelse og utdanning ikke strakk til alene ved inntektene av Bergens stiftamtmannsembete, kunne heller ikke det norske postverk, som han fikk i tillegg, yte de forønskede midler. I 1685 — 11 år gammel — fikk han så direksjonen over postverket i Danmark, Slesvig og Holstein mot at det norske postverk gikk over til hans yngre bror — etternevnte Ulrik Christian Gyldenløve.

Christian Gyldenløve ble i 1696 sjef for den norske hær, og da han i 1697 ble generalfeltmarskalkløytnant, foretok han en rekke inspeksjonsreiser i Norge. Han bodde visstnok i Christiania 1697—1700 og var utsett til å bli Norges stattholder, men døde allerede 16. juli 1703. — Gift første gang 1696 med grevinne *Charlotte Amalie av Danneskjold-Laurvigen* (død 1699) — annen gang 1701 med fru *Dorteia Krag* (død 1754).

(Forts.)

Nye norske frimerker.

På grunn av portoendringer utkommer den 1. juni 15 øre posthorn i brun farge og 20 øre i grønn. — 15 øre posthorn grønn og 20 øre brun blir inndratt fra samme dag.

Arvid Gahr.

Mens tidsskriftet er under ombrekning kommer meddelelsen om at *Arvid Gahr*, Juniorens redaktør, plutselig er avgått ved døden fredag den 16de mai.

Det er alltid trist å motta meldingen om et ungt menneskes død. Det ligger en aning av så mange tapte muligheter i den. Dobbelt trist er det når en vet at meldingen gjelder en hvis evner syntes å gi rike løfter, hvor en kunne se at noe var i ferd med å ta form. Arvid Gahr var en slik ungdom. Han hadde interesser på mange felter — det politiske, det språklige, det oppdragende. Han deltok i Ungdommens radiomagasin og han var en flittig bidragsyter til forskjellige aviser. Vi vil minnes ham for hans innsats for filateli, fordi han så villig ville bringe det han selv hadde lært som junior, videre til ny ungdom, fordi han hadde begeistringen, fordi han hadde gnisten.

Fred over hans minne.

St.

Førstedagsbrev.

Det er vanskelig å få omsatt eller byttet førstedagsbrev her i landet, ihvertfall for samlere som bor utenfor de større byene. Hvis vi som samler førstedagsbrev, kunne få en egen landsomfattende forening, eller en underavdeling av Oslo Filatelistklubb, ville det være en særdeles god hjelp. Frimerkehandlerne her i landet kjøper ikke førstedagsbrev i noen utstrekning, eller til svært lave priser. Vi som samler slike brev — og det er sikkert tross all motstand ikke så få — kan ikke få avsatt dublettene eller land som vi av en eller annen grunn vil skille oss av med. Vi må snarest få en egen forening, om ikke annet så en ren bytte- og salgsorganisasjon. Jeg henstiller til interesserte samlere av førstedagsbrev i Oslo å sette seg i spissen for dannelse av en forening. FDC-foreninger fins jo nå i snart alle land — unntatt Norge.

pgr.

Stempler på Norge nr. 1.

I henhold til tidligere anmodning i NFT har jeg samlet oppgaver over kjente stempler på Norge nr. 1. De innkomne oppgaver er ikke kontrollert. Resultatet er også bygd på notater fra utstilte objekter på De-No-Fil-utstillingen og notater fra kataloger o. a. steder.

Jeg vil ta forbehold om tydingen av stemplene, og likeledes antas det at en del av stemplene antageligvis er håndskrevne. Objektene er ikke kontrollert.

Følgende nummer er *ikke* påvist:

10, 16, 19, 24, 28, 30, 32, 34, 38, 41, 50, 58, 61, 62, 67, 68, 69, 78, 79, 81, 82, 84, 85, 86, 88, 93, 98, 101, 104, 108, 113, 115, 116, 118, 119, 120, 124, 126, 132, 139, 140, 142, 144, 146, 148, 150, 154, 156, 157, 161, 162, 171, 173, 174, 175, 176, 177, 179, 184, 185, 188, 191, 195, 196, 199, 200, 209, 214, 219, 228, 230, 235, 238, 240, 241, 243, 246, 249, 259, 267, 270, 274, 275, 278, 279, 281, 294, 295, 296, 299, 302, 309, 311, 322, 323, 324, 337, 339, 343, 346, 350, 351, 356, 357, 358, 359, 361, 365, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 381, 382.

Jeg ville sette pris på, dersom noen har ett eller flere av de oppgitte savnede nummer, at dette ble meddelt meg for ajourføring av listen.

Bergen, den 12. mai 1952.

F. C. Svendsen jr.

Norge nr. 36, 37 og 38 -

(Forts. fra side 90.)

vannmerkestilling 4 (ikke nå oppført i Norgeskatalogen), mens de andre hadde stillingen 1.

Jeg har likeledes eksperimentert litt med 3 øre gult (nr. 41), 5 øre grønt (nr. 42) og 20 øre blått (nr. 46) med henholdsvis rødt (gult mindre tjenlig), grønt og blått filter, nok til å fastslå at denne fremgangsmåte er bedre enn bensinmetoden også for andre enn røde merker. For frimerker med lett bestemmelige vannmerker vil man selvfølgelig fortsette med å bruke bensin på vanlig enkel måte.

Carl H. Werenskiöld.

B Ø K E R -

Sigurd Tullberg: Författare och frimärken. 192 sider. Pris sv.kr. 7.50. Forlag: Bibliotekens Bokförmidling, Stockholm. Format: 12 x 16 cm.

Til den lange rekke av filatelistiske bøker som foreligger fra Sigurd Tullbergs hånd, har han nå føyet et nytt og interessant verk. Det sier seg selv at boken først og fremst har interesse for motivsamlere, men jeg håper den også må falle i hendene på andre filatelister fordi den slår døren på vid vegg for hva temasamlandet kan føre til når det drives på den rette måten.

Boken er trykt på kunsttrykkipapir, har 435 illustrasjoner og har et delikat utstyr. En kunne selvsagt ha ønsket en mer utførlig redegjørelse for mange forfatteres vedkommende, men området er overveldende, og Tullberg har i ethvert fall forstått begrensningens vanskelige kunst.

Inndelingen i slavisk, spansk, fransk litteratur etc. er ikke alltid heldig. Hva Belgia angår, så skrev jo hverken Guido Gezelle eller de Coster på fransk, men på flamsk, og skulle vel nærmest plasseres under tysk eller hollandsk litteratur. Finland har jo også forfattere med to språk. En inndeling etter land ville vært mer oversiktlig.

St.

Meddelanden från Postmuseum nr. 27. Katalog VIII över Hans Lagerlöfs Frimärksdonationer till Postmuseum 1948—1949, utarbetat av Nils Strandell. Pris sv.kr. 4.00. Format 15½ x 23 cm. 144 sider.

Oberst Lagerlöfs gaver til Det svenske postmuseum i årene 1948/1949 omfatter store samlinger fra landene: Bolivia, Nederland, Danmark og Siam. Særlig samlingen fra Bolivia ser ut til å være meget omfattende — og Strandell har krydret framstillingen med en rekke historiske opplysninger, bl. a. om det grønne 5 centavos merke fra 1867 — samlingen inneholder 2 700 eksemplarer av dette merke — og om det store falskneri som ble foretatt av en tjenestemann ved den bolivianske legasjon i Paris med utgaven av 1894.

Samlingen fra Nederland er på langt nær så omfattende, men den inneholder en stempelsamling på ca. 12 000 eksem-

plarer. Siam-samlingen ser ut til å være meget spesialisert, og også her har Strandell føyet til en rekke opplysninger av stor interesse.

Av denne katalog foreligger også en utgave på engelsk.

Oberst Lagerlöf har gitt Postmuseum denne sin 21de gave til minne om ex-president Herbert Hoover, «the greatest living American». Det er vel en karakteristikk som svært mange vil sette et meget stort spørsmålstegn ved. St.

Zumsteins Spezial-Katalog Schweiz Lichtenstein 1952. 528 sider. Pris sv.frc. — Format: 14 x 20 cm.

Denne Sveits-samlernes Alfa og Omega er nettopp utkommet i sitt 13de opplag. Gjennom hele sitt opplegg er denne katalog blitt et eksempel for andre spesialkataloger, og en skulle tro det hadde vært umulig på noen måte å forbedre eller utvide den. Dette er imidlertid skjedd, idet der er kommet nye avsnitt om merker på semplet «Specimen» og «Ausser Kurs».

En kan ikke annet enn beundre det imponerende arbeid som ligger bak oppbyggingen av de forskjellige avsnitt. Luftpostavdelningen f. eks. er spekket med historiske opplysninger av stor interesse. — Jeg kan imidlertid ikke annet enn si at jeg får mine store betenkeligheter over den ytterliggående spesialisering som drives, ikke bare i Sveits, men også i mange andre land. Det er snart ikke den lille ekstra linje, prikk eller flekk, ikke den hårfine fargenyanse som ikke er katalogisert, beskrevet — og priset. En må etter min mening, i filateliens som på andre områder, holde seg innenfor rimelighetens grenser. St.

The Philatelic Services of the Postal Department of Israel har utsendt sin katalog nr. 3 over de merker som er utgitt av staten Israel. Katalogen fås ved henvendelse til følgende adresse: Ministry of Transport and Communications, Philatelic Services — 2, Pinsker Street, Tel Aviv, Israel.

Eduardo Cohen: Les timbres de Roumanie des émissions de 1872 à 1879. 41 sider. Format 16 x 21 cm. Pris U. S. \$ 1.50.

Denne kjente spesialist på Romanias eldre frimerker og som tidligere har utgitt en brosjyre om de litograferte utgaver fra 1868—72, har nå utsendt en ny

brosjyre, denne gang om utgavene 1872—79. Denne utgave, som først ble trykt i Paris i 1872 og i 1876 og 1879 i Bucurest, byr spesialsamleren et rikt felt for studier. Forfatteren gir den historiske bakgrunn for utgaven og bringer en rekke nye opplysninger som er framkommet ved undersøkelser i la Monnaie i Paris. Boken fås kjøpt ved henvendelse til forfatteren, adresse rua Nova de S. mamede 7, Lissabon, Portugal.

Michel Briefmarken Katalog Übersee 1951/52. Bind I (A—K). 672 sider. Format 16 x 21.5 cm. Pris DM 16.80.

Etter Europakatalogen foreligger nå bind I av Oversjøkatalogen i samme gedigne utførelse både med hensyn til innbinding som typografisk utstyr og oppsetning. Prisangivelsen er foregått etter samme regler som for Europakatalogen, med reduksjoner i prisene for eldre og nyere merker. Dette prissystem er etter min mening uheldig og vanskeliggjør katalogens bruk som verdimåler. De mange utgaver som den 2nen verdenskrig brakte med seg både i oversjøiske land og kolonier er gjennomgått med vanlig tysk grundighet. Under Japan får en således en samlet oversikt over de japanske okkupasjonsmerker i Stillehavets forskjellige områder. Jeg tror ikke det er noen overdrivelse å si at Michel-katalogen er det beste katalogverk over verdens frimerker som overhodet eksisterer. St.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

TØNSBERG FILATELISTKLUB

holdt sitt 245. ordinære medlemsmøte i Tønsberg Meieris møtelokale den 17. april. I formannens fravær ble møtet ledet av nestformannen, Bjarne Riibskog, som ønsket alle vel møtt i det nye lokale, og han håpet vi kunne få benytte det som fast tilholdssted i framtiden. — Lærer H. Gramer, Slagen, ble innvotert som nytt medlem.

Kristiansands Filatelistklubb skal holde en utstilling i år, og på henvendelse derfra ble annonsesjef Sig. Løkeberg oppnevnt som medlem av utstillingens jury med lektor M. Hauge som varammann.

Det ble diskutert en del om opprettelsen av den påtenkte juniorgruppe som skal settes i gang

fra høsten, og til medlemmer av et utvalg som skal forberede og lede arbeidet ble valgt Bjarne Ribsskog, H. Klemmetsby og Knut Herlin.

Møtelederen refererte den korrespondanse som klubben hadde hatt med Norsk Filatelistforbund om avholdelsen av Landsmøtet i Tønsberg i pin-sen, og gjorde nærmere rede for arrangementet. Tønsbergklubben håper på godt vær, og for at samværet skal bli mest mulig tvangsfritt, både i arbeid og fest, vil vi gjerne at våre gjester kommer i sommerantrekk, — så blir det også litt mindre reisetøy å passe på.

Etter møtet ble det holdt en liten rask auk-sjon over gaveobjekter, ledet av kassereren, Ivar Kjølberg, som glad og tilfreds innkasserte kr. 56.50 til klubbens kasse.

Det var 17 medlemmer til stede.

Bjarne Herlin.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1316 ble avholdt mandag den 18. februar 1952 i Oslo Handelsstand, under ledelse av viseformannen. — Referat fra forrige møte ble lest opp og godkjent.

Holtan hadde det sørgelige budskap å meddele at klubbens medlem nr. 148, avd.sjef Vold-Johansen var avgått ved

døden. Vold-Johansen ble opptatt den 18/10 1926 og fikk 25 års nålen ved siste julemøte. Som bestyrer av «Samlerluka» i mange år og også el-lers var han en nyttig mann for O.F.K. og fila-telien. Han var ridder av «Det Gyldne Posthorn». — Medlem nr. 270, generalkonsul L. Chr. Jacobsen, Oslo, var også nylig avgått ved døden, og Holtan lyste fred over deres minne.

Det ble referert en del anmeldelser, utmeldel-ser, adresse- og titelforandringer.

Holtan refererte meddelelse fra S.A.S. om før-steflyging til Rangoon, mottatt medlemsblad fra Troms Filatelistklubb med hyggelig omtale av De-No-Fil samt la fram en del bytteønsker.

Arvid Skavang kåserte om «Norsk Filatelist-isk Tidsskrift 1942—51» og fortalte om sitt ar-beid med å sette opp generalindeksen. Han slut-tet med å gi Stensdal full honnør for at Tids-skriftet er blitt det det er.

Under posten Eventuelt ba Daae om ordet, og etter en lengre innledning rettet han 3 spørsmål til formannen:

«1) Med hvilken begrunnelse vil formannen forsvare å lage en Norgeskatalog som den nå-værende og samtidig eksportere alle norske fila-telisters studieresultater til Sverige?

2) Han ba herr Berntsens forelegge for Klubben de nøyaktige data for hvilke beløp han måtte ha mottatt for dette arbeid — i hvilken som helst valuta — eller i form av honorar i frimerker el-ler gave i frimerker for dette sitt arbeid.

3) Om han som formann i O.F.K. aktet fort-satt å utgi en slik Norgeskatalog og stille fram-tidige studieresultater i norsk filateli til disposi-sjon for Wennberg.»

Da formannen ikke var til stede, anmodet han om svar på det etterfølgende møte.

Møtet ble hevet kl. 21.

Per Widerøe.

Møte nr. 1317 ble holdt mandag den 3. mars 1952 i Oslo Handelsstand, under ledelse av for-mannen, Arnstein Berntsens. Til stede var 83 medlemmer.

Formannen beklaget at det annonserte fore-drag av Greiner måtte utsettes til 2. møte i april grunnet de indre anliggender som måtte behand-les på møtet.

Referat fra forrige møte ble etter en kort de-batt vedtatt med en del bemerkninger og med det forbehold at styret, eventuelt Rådet, senere ville avgjøre hvordan det skulle behandles.

Formannen besvarte de tre spørsmål fra Claus Daae som følger:

«1) Jeg har aldri alene laget noen Norgeskata-log og aldri eksportert andre filatelisters resul-tater i eget navn. Derimot har jeg videregitt til utlandet ting som jeg mener bør være med i en Norgeskatalog, men hvor jeg i den norske komi-teen er blitt nedstemt (spesielt farger og prising av varianter).

2) Dette punkt er et spørsmål av helt privat natur, om man overhodet oppbærer noen godt-gjøreelse for tjenester man yter et frimerkefirma, og det vedkommer overhodet hverken O.F.K. el-ler noen annen klubb. — Samme forhold gjelder for Johs. Jellestad, Ein. Osc. Schou, Justus An-derssen, Stian Sanness, Anton Holmboe og man-ge andre norske medarbeidere i utenlandske ka-taloger, — der som regel intet har igjen for sitt strev. Som jeg selv har gjort, så har også disse nedlagt et stort arbeid i slike ting til beste for norsk filateli.

3) Som nevnt utgir jeg selv ingen Norgeskata-log — det vet Daae meget godt. Jeg har kun vært medlem i en 5-mannskomite, der jeg i mas-ser av tilfelle er kommet til kort med de ting jeg selv gjerne ville ha med i katalogen, men hvor jeg som nevnt er blitt nedstemt. Jeg vil her tillate meg å referere til bl. a. Thune-Larsen, Florelus, Grøntvedt, Gellein, Reff m. fl., som vil bekrefte dette. Samtidig erklærer jeg at jeg når som helst og med full rett akter å hjelpe uten-landske album- og katalogutgivere med de opp-lysninger de ønsker, så lenge det er forenlig med norsk filateli-interesser, og på samme måte som jeg hittil har gjort.»

Deretter fulgte en lengre diskusjon som mun-net ut i følgende møtevedtak:

A. Møtet finner at Arnstein Berntsens besva-relse av de på møte den 18/2 1952 av Claus Daae stilte tre spørsmål er fullt tilfredsstillende, og tar likeledes avstand fra samtlige Claus Daaes angrep på formannen og klubbens styre som er framsatt på klubbmøte den 18. februar 1952.

45 stemte for, 2 mot og 8 blankt.

B. Møtet erklærer seg enig i formannens syn når det gjelder samarbeid med utenlandske ka-talog- og albumutgivere, og at hans opptreden ikke på noe punkt kan kritiseres.

44 stemte for, 1 mot og 9 blankt.

C. Møtet beklager at Claus Daae er framkom-met med sine personlige angrep på formannen og på klubbens styre.

45 stemte for, 0 mot og 7 blankt.

Styrets medlemmer avholdt seg fra å stemme. Som tellekomité fungerte Matfeld og Tørjesen.

Møtet ble avsluttet kl. 23.45.

Per Widerøe.

Møte nr. 1319 ble avholdt mandag den 7. april 1952 i Oslo Handelsstand, under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 55 medlemmer. — Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Formannen hadde den sørgelige meddelelse å framføre at 3 av klubbens medlemmer var avgått ved døden: Nr. 22, konsul J. W. Hansteen, Bygdøy, opptatt 19/12 1910. Nr. 173, landssekretær Kr. Kristoffersen, Bekkelaget, opptatt 18/3 1929. Nr. 406, ing. Gustaf Eklund, Stockholm, opptatt 3/8 1942.

Styremeddelelser.

Styret foreslo Kr. Hangeraas som ny bytteleder. Da han tidligere i år var innvalgt i Voldgiftsutvalget for byttevirksomheten, må han løses fra denne stilling, og styret foreslo at Anders Trøsvig rykker inn i stedet. Forslaget ble vedtatt med akklamasjon.

Representanter til Norsk Filatelistforbund. Da klubben bare har 13 representanter, ikke 14 som valgt, rykker Reff ned som varamann.

Styret hadde konstituert seg med: Tor Holtan som nestformann, W. Ulleberg som styrets referent. Til kasserer valgtes Sven Chr. Francke. Bibliotekar: W. Ulleberg. Styrets sekretær: Tor Holtan. Styret av falsifikat- og typesamling: D. Thune-Larsen. Kontakter for nye medlemmer: Fru Langeborg og Bj. Grøntvedt. Møterefereferent: Per Widerøe med varamann Leiv A. Brecke.

Anderssen—Dethloff-komiteen. Valgt av og blant styret: Tor Holtan, sekretær, og Wilh. Ulleberg. Dessuten er klubbens formann komiteens formann.

Klubbafteutvalg. Grøntvedt og Trøsvik som hadde fungert i 7—8 år, ba seg entlediget. Nyttutvalg: Anton Holmboe (formann) og Hein Torgersen.

Formannen nevnte videre at beretning for 1951 fra Junioravdelingen var innkommet fra den tidligere tilsynsmann. Avdelingen drev det godt. Han takket Hans I. Jacobsen for godt utført arbeid i avdelingen og ønsket Omar Eliassen velkommen som ny tilsynsmann.

Styrets forslag om i løpet av året å yte Junioravdelingen et tilskudd på kr. 500.00 hvis avdelingen skulle trenge det, ble vedtatt enstemmig av møtet.

Formannen rettet en spesiell takk til Trøsvig som hadde vært styremedlem og innehatt forskjellige tillitsverv i ca. 8 år, en takk som han ikke hadde rukket å framføre på generalforsamlingen. Han ba medlemmene være med på takken, hvilket ble gjort ved kraftig applaus.

I Omar Eliassens fravær takket Skavang på Junioravdelingens vegne for det mulige tilskudd og benyttet anledningen til å be om objekter til juniorenes gratislotteri, som var en uhyre viktig faktor i juniorarbeidet.

Formannen sluttet seg til oppfordringen og nevnte også at fellesmøte med juniorene var meget viktig og at han ville sørge for å få arrangert dette til høsten.

Til slutt fulgte gratislotteri for tilstedeværende og for samtlige medlemmer.

Møtet ble hevet kl. 20.30.

Per Widerøe.

Møte nr. 1320 ble holdt mandag den 21. april 1952 i Oslo Handelsstand, under ledelse av for-

mannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 72 medlemmer og 2 gjester.

Etterat formannen hadde ønsket 2 utenbys medlemmer velkommen, ble referatet fra forrige møte lest og godkjent uten bemerkninger.

På møtet ble opptatt 1 nytt medlem: Nr. 737, lege Odd Jerre, Thuens vei 10, Oslo.

3 anmeldelser ble referert.

Formannen refererte sirkulære fra Tønsberg Filatelistklub om Landsmøtet i Tønsberg 1. og 2. juni 1952 med program.

Holtan refererte deretter en del nyheter, bytteønsker m. v. samt meddelelse om at det nå kan skaffes tilleggsblad til Frikos album.

Deretter ble ordet gitt til aftenens kåser, herr J. F. S. Greiner, som fortalte om hvorledes «Little Norway» i Canada var blitt til og om livet der. Hans kåseri var meget interessant og underholdende og ble etterfulgt av 2 fargefilmer fra leiren. Så vel kåseri som filmer ble lønnet med kraftig bifall.

Etterat formannen hadde takket herr Greiner for kåseri og filmer, kom herr Kvaal under Eventuelt inn på Husfondet og foreslo at det skulle innkreves en bot av de medlemmer som på møtene ikke bar medlemsnålen. Boten skulle gå til Husfondet. Ideen til dette hadde han fått fra en klubb i Canada som hadde innført denne ordning. Formannen takket for forslaget, men foreslo at behandlingen ble utsatt inntil man hadde fått laget et tilstrekkelig antall medlemsnåler, slik at alle medlemmer kunne sikre seg denne.

Møtet ble hevet kl. 21.

Leiv A. Brecke.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 253 mandag den 7. april 1952 i Central Hotel. Møtet ble ledet av formannen, ing. Sverdrup.

Referat fra marsmøtet ble lest opp og vedtatt uten bemerkninger. Etterat formannen hadde referert den innkomne post, ble det ordskifte om hvilket standpunkt klub-

ben skulle ta til Forbundets forslag om en kontingentforhøyelse på kr. 4.00 til fordel for Tidskriftet. Medlemmene uttalte seg både for og imot forslaget, og man enedes til slutt om å svare Forbundet at Drammens Filatelist Klub på nåværende tidspunkt ikke ønsket å ta endelig standpunkt til spørsmålene, men la dens representanter møte på Landsmøtet 1952 uten bundet mandat.

Neste post på programmet var en «spørretime». Det var ikke så svært mange av medlemmene som dristet seg til å komme med spørsmål. For å få spørretimen i gang, nevnte formannen opp en del filatelistiske uttrykk, og det viste seg da at mange av medlemmene gjerne ville få disse uttrykk nærmere forklart. Flere av medlemmene kunne gi fullgode svar på ting som for andre hadde vært en gåte. — En slik spørretime er en god lærebok for filatelisten, og vi håper at neste spørretime vil bli fullt utnyttet.

En del av medlemmene hadde tatt med seg sine samlinger for at nye og eldre medlemmer kunne ha noe å bla i, litt å diskutere og ikke minst litt å lære.

En utlodning avsluttet møtet, hvor 28 medlemmer var til stede.

EE.

Har De subskribert på Håndboken?

NÅ ER TIDEN INNE!

Henvend Dem til tillitsmannen i klubben eller direkte til
Norsk Filatelistforbund,
Bergen.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Ekspertisering av norske frimerker. Objektene behandles som vedtatt i N. F. Ekspertkomité's lover.

Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.
Autorisert av Norsk Filatelistforbund.

V-frimerker. Flere helark 1-, 2-, 3-øres med v.m. søkes. Betaler full katalogpris, eller kan gi andre verdier av serien i bytte.

Erling Berg - Harbitz Allé 15, Skøyen, Oslo.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttemateriale om det foretrekkes. — *Aage Biering, Røisalléen 34, Slemdal, Oslo.*

Frankrike: Bra utvalg i frimerker etter 1930 samt en del eldre. - Nyheter fra Frankrike, Tyskland, Island, Holland m. m. leveres rimelig. Norske frimerker kjøpes eller tas i bytte.
P. A. Foldal — Ørstavik.

Send meg 100—200 forskjellige luftpost og store, pene merker, og motta samme antall eller verdi. Korr. fransk eller engelsk.

Léonce Pottier, 12 Rue Vivienne, Paris 2.

Skandinavia, kvalitets-utvalg til rimelige priser, til salgs mot referanser.

Sven Åge Nielsen — Boks 165, Tromsø.

Gammeltyske og Italienske stater kjøpes i god kvalitet. — *Arnstein Berntsen, Postboks 189, Blommenholm.*

Bytte — Exchange — alle Lande. For 500—1000 blandede Frimærker fra Deres Land sender jeg omgaaende 500—1000 bl. Danmark, med Nyheder, Billedmærker og høje Værdier.
Civiling. N. Molich-Petersen, Søndervangsvej 50, Glostrup, Danmrk.

ALBUM MED RUTEARK

(uten fortrykk) i pene skrubind, kr. 18.00 + porto. Løse ark alltid på lager. - Sendes kun mot forskuddsremisse.

Finn O. Arnesen - Skippergt. 36, Oslo.

VACKRA FÖRSTADAGSBREV

Sverige, Gustaf VI Adolf	5:—
» Olavus Petri	4:—
Island, 25 Kr.	12:—
U.S.A., cacheted, 10 olika	10:—
» cacheted, 20 olika	19:—
Tjeckosl., cach., 25 olika	40:—

INGEMAR NORDIN

Solbergstøa — Filtvedt.

DET ER ALLTID NOE JEG KAN HJELPE DEM MED!

For UPU-samlere nevnes:

Nicaragua, kompl. mint.	kr. 80.00
Spanske kolonier	» 80.00
Iran (Persia)	» 80.00
Franske kolonier, luftpost	» 30.00
Liberia	» 23.00
Paraguay, luftpost	» 15.00
Tunis, luftpost	» 10.00
Venezuela, luftpost	» 23.00

Tyskland-samlere anbefales:

AFA nr. 401/4, ubr.	kr. 17.00
Brune Bånd 1938 (666), stempl. »	24.00
AFA nr. 806 B og 807 B, stpl., »	24.00
AFA nr. 904 og 905, ustempl. . »	9.00
Rheinl. Pfalz, AFA nr. 37/46, ustempl.	» 20.00
Baden blokker, AFA nr. 37/38, ustempl.	» 12.00
Alle valutareform 1948, stempl., billig.	
Slovakia, AFA nr. 35, ustempl. ...	kr. 20.00
Generalgouvernementet, AFA nr. 14/39, ustpl.	» 24.00

God tysk kilovare à kr. 25.00 pr. kg.
Norsk frasertert kilovare kjøpes til kr. 4.00 pr. kg.

TOR E G. SOLHEIM

Industrigaten 60 V — Oslo.